

palutest fa förtwa. Se oli poisil väga mofa pärast. Siis tema läks pääval jälle oma teed. Aga mis teed need olid, mis tema läis? Pääva otsa ta ferjas eht wedeles muidu teiste lastega linna ulitsad laudu, tegi wallatust ja foeruist. Wahest läks tema fa maale, marju otsima eht muidu metsja hulsumaa. Kohtu poolest oli temale kül üts sep waese-lapse käemeheks seatud, aga se oli, paragu Jumal, joomakoer, ja ei kuulanud tema järel fa mite enam, lui teised linna rahwas. Opetaja oli fa juba wana, haiglane mees, kes enam ei saanud palju niisuguste asjade järel kuulata. Nenda oli Jaagup üsna oma enese hooleks. Ei tema ei teadnud ei Jumalat ega inimesi farta, muid' lui aga öö ja marja-aeca-wahid, ja nende eest ennast lavalaste hoida öpis tema pea. Se oli poisil fa väga tarwivs teha, fest homiku töidu aeval ja öhtu koivalgel puges pois aadeest läbi eht ronis üle müüri, et tema enesele linna fodanikute aadeest öuni ja marju saats lõrjata. Selle töö juures oli tema ni laval, et teda ilmas fätte ei saadud. Tema hatus aga fa talve peale mötlemä ja ferjas omale riivid ja singi. Seda möistikus tema fa pea ära, et inimesed enam tema peale halastasid ja rohkemast andsid, kui temal hilbud ja nartsid ümber olid, kui siis, kui temal terwemad riided seljas olid. Sellepärast pani tema terwemaid ja paremaid asju, mis temale anti förmale. Wana

denes puu, mis tema metsas oli leidnud, oli temal firstu, aida ja lapi eest, senna forjas tema oma varandust ja wöttis sealst wälja lui tarvis läks.

Wahest teenis tema enesele fa mõned kopitad ja sai paremat suutait suhu pisti, kui ühel eht teisel natukese abiks oli, wet ja puid landomas eht sargeemat tööd tehes. Aga seda teenitud raha tema ei hoidnud mite tarwivise asjade ostmisest, waid pillas seda sai ja mu tühja maijuse asja peale ära. Ühn poolest oli tema priist ja tugew. Ja et tema fa tulise waimuga ja väga ätlisse wiha meelega oli, sellepärast fartsid teised pojigid teda väga. Nenda elas tema juba paar aastat linnas edasi ja oli seesugune elu väga pojisti meeles pärast, et temal lootus oli, et tema ilmas otsa ei saaks. Korraga aga läks lugu ometegi teisiks.

Ühel öhtul, kui Jaagup parajaste ülema tohtuwanema marja-aedas väga magusa ploomipu al istus ja marju, mis mofa pärast oli teist teise järele suhu pistis, astus waht' tasaleste tema selja taha ja wöttis pojisi finni. Pois pandi ööjeks wangti fotta, mis sugugi tema meeles pärast ei olnud. Teisel pääval viidi tohtu etc. Seal lunalati siis järel, tes ja lust tema olle. Selle läbi sai siis fa awalikus, et tema üheteliskümne aastane ja veel luugil loolis ep olnud läinud ja fa et sep temale enne jo tohtu polest käemeheks olt seatud. Rohus möistikus, et sep teda pidi enese